

over den indtraadte Forandring i Postinspektørens Stilling.

Konto 2. Postvæsenets Forretningsmateriel m. m. (Bet. Side 49). Statsrevisionen gjør opmærksom paa, at uagtet de til Anskaffelse og Vedligeholdelse af Postrekviziter samt Inventarium ved Postkontorerne ved Finantsloven bevilgede 34,650 Kr. ved Tilleggsbevillingsloven forhøiedes til 40,650 Kr., og de til Rysfager ved Finantsloven bevilgede 45,000 Kr. ligeledes ved Tilleggsbevillingsloven forhøiedes til 50,000 Kr., er der paa den førstnævnte Post en Oversfridelse af 8,543 Kr. 27 Ø. og paa den sidstnævnte af 9,079 Kr. 1 Ø. Den til Uniformer til Postkonduktører o. s. v. beregnede Sum er ogsaa overskreden, med 1,291 Kr. 85 Ø. Efter den givne Forklaring skal den førstnævnte Oversfridelse for en væsentlig Del hidrøre fra Forrytningen af de ny Brevpostlokaler og Aviskontoret paa Postgaarden i Kjøbenhavn med nyt Inventarium. Uagtet det derfor efter Statsrevisionens Formening neppe havde været ugjærligt at komme til en nøgagtigere Forestilling om det virkelige Behov paa den Tid, da de ovennævnte Tilleggsbevillinger erhvervedes, mener den dog at kunne undlade at gjøre Indstilling desangaaende, og heri er Udvalget enig med den.

Side 55 i Betænkningen bemærker Statsrevisionen, at Bekjendtgjørelse af 28de Decem-ber 1876, hvorved bringes til Udførelse en mellem den danske og tydske Telegrafbestyrelse afsluttet Overenskomst, ikke har modtaget diplomatisk Sanction, men fra dansk Side alene er stadfæstet af Indenrigsministeriet, uden at der ses at være erhvervet Allerhøjeste Bemyndigelse hertil eller til Overenskomstens Afslutning, uagtet den ophever „alle tidligere Bestemmelser“, altsaa ogsaa den af Hans Majestæt Kongen under 25de April 1867 ratificerede Telegraf-Konvention med tilhørende Slutningsprotokol. Som Gjennemmel for Afslutningen af Overenskomsten nævnes i Indledningen til den alene Artikel 17 af den i St. Petersborg afsluttede Telegraf-Konvention, og Affnit XIV af det dertil hørende Tjenestereglement. Ved den nævnte Artikel i Konventionen forbeholdes „de høie kontraherende Magter“ sig Ret til indbyrdes at træffe særskilte Overenskomster af enhver Art angaaende de Dele af Tjenesten, som ikke vedkomme de kontraherende Stater i Almindelighed, og ifølge den anførte Bestemmelse i Reglementet ere de Bestyrelser, hvis Territorier grændse til hinanden eller ere forbundne ved et underjært Kabel, hvad den gjenfaldige Telegrafering angaar, ikke forpligtede til at rette sig efter Principerne og Bestemmelserne i de Reglementet vedsejede Labeler, i Henhold til hvilke de for den internationale Telegrambefordring gjældende Taxter fastsættes. Efter hvad Udvalget har erfaret, var imidlertid den ibligere bestaaende Separat-Konvention med

Lydskland opagt af den tydske Regjering til 1ste Januar 1877, fra hvilken Dag den traadte ud af Kraft, og den ny Overenskomst, som gaar ud paa i Henhold til den i Affnit XIV af det internationale Telegrafreglement indeholdte Besøielse for Bestyrelserne i tilgrændsende Lande at indføre Modifikationer i de i Forbindelse med Telegrafreglementer vedtagne Taxtbestemmelser, er afsluttet og stadfæstet paa den Maade, som er fastsat i det nævnte Affnit af det til den internationale af Hans Majestæt Kongen sanktionerede Telegraf-Konvention knyttede Reglement. Det kan tilføies, at der fra Lydslands Side er fulgt den samme Fremgangsmaade med Hensyn til Overenskomstens Sanction, idet den er stadfæstet af den tydske Generalpostmester. Der synes herved at være givet tilstrækkelig Grund til den brugte Fremgangsmaade, uanset at der i andre mere eller mindre lignende Tilfælde er erhvervet Allerhøjeste Samtykke til Forandringer i bestaaende af Hans Majestæt billigede Overenskomster, og Forandringerne først da traadte i Kraft, efter at der var givet diplomatisk Sanction.

§ 18. Konto B. 3. Kontorudgifter, Lønningforsendelser og overordentlige Repræsentationsudgifter. (Bet. Side 76).

Under 26de Oktober 1877 har vedkommende Statsrevisor tilskrevet Udenrigsministeriet saaledes:

„Efter at Berner Posttraktaten har hidført som almindelig Regel, at der ikke finder Afregning Sted imellem de i samme deltagende Stater i Henseende til de mellem deres Postomtraader vekslede Breve, men hver Stat uldt beholder den oppebaarne Franko og Porto, vilde det særmentlig stemme med Finantsernes Lær, at alle fra de kongelige Gesandtskaber og Konsulater hertil afgaaende Breve affendtes ufrankerede og paa den anden Side de til dem afgaaende afgit frankerede, saa at Portoen henholdsvis Frankoen for dem tilslød den danske Postkasse. Da det imidlertid af Regnskabs-oversigten over Statsregnskabet, § 18, ikke er muligt at se, hvorledes der i saa Henseende forholbes, tør man herom udbede sig en behagelig Dplysning, idet man tillige for det Tilfælde, at der ikke forholdes som antydnet, turde anmode om en Forklaring angaaende Grunden hertil“.

Udenrigsministeriet svarede herpaa, at alle fra samme afgaaende Breve til de kongelige Gesandtskaber og Konsulater affendtes frankerede, men at Ministeriet derimod ikke har troet uden nogen dertil sigtende særlig Opfordring fra Indenrigsministeriet at burde paalægge de kongelig-